



זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף פ"ב ע"ב

פרשת קדושים

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (פ"ב ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

אִישׁ אָמוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ, וְסִמְיָךְ לִיָּהּ וְאֶת שַׁבְּתוֹתַי תִּשְׁמְרוּ. וּבִקְרָא אַחֲרֵינָא וְאֶת מִצְוֹתַי תַּעֲשׂוּ. מִסְטָרָא דְּפִקּוּדִין דְּעֵשָׂה דְּאֵינוֹן כְּבוֹד, אֶקְדִּים אָבָא לְאִמָּא, וְדָא י"ה. מִסְטָרָא דְּלֹא תַעֲשֶׂה, אֶקְדִּים אִמָּא לְאָבָא, וְדָא ה' י. וְהֵינּוּ כְבוֹד אֱלֹהִים הַסֵּתֵר דְּכָר. לְאֵלִין דְּלֹא מִשְׁתַּדְּלִי בְּהֵאִי כְבוֹד, הַסֵּתֵר דְּכָר מְנִיָּהּ.

תרגום לעברית

וְזֶהוּ אִישׁ אָמוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ, וְסִמְיָךְ לֹו וְאֶת שַׁבְּתוֹתַי תִּשְׁמְרוּ. וּבִפְסוּק אַחֵר וְאֶת מִצְוֹתַי תַּעֲשׂוּ. מִצַּד שֶׁל מִצְוֹת עֲשֶׂה שֶׁהֵם כְּבוֹד, הֶקְדִּים אָב לְאִם, וְזֶה י"ה. מִצַּד שֶׁל לֹא תַעֲשֶׂה הֶקְדִּים אִם לְאָב, וְזֶה ה' י, וְהֵינּוּ (מִשְׁלִי כַה) כְּבוֹד אֱלֹהִים הַסֵּתֵר דְּכָר. לְאֵלוֹ שְׂאִינָם מִשְׁתַּדְּלִים בְּכְבוֹד הַזֶּה, הַסֵּתֵר דְּכָר מֵהֶם.

טקסט הזוהר

וְעֲלִיָּהּ אֶתְמַר, (מִשְׁלִי ג) וּכְסִילִים מְרִים קִלּוֹן. אֵלִין אֵינוֹן עַמִּי הָאָרֶץ, בְּתֵר דְּלֹא מִשְׁתַּדְּלִין בְּהֵאִי כְבוֹד דְּאוֹרֵיָּתָא, וְאִיךְ אֶמְרִין אֲבִינוּ שְׂבַשְׁמִים שְׁמַע קוֹלְנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל תַּפִּלָּתֵנוּ. הָא אִיחֹו לִימָא לֹון, וְאִם אָב אֲנִי אִיָּה כְבוֹדִי, אִיָּה אֲשַׁתְּדִלוּתָא

דלכון באוריינתא, ובפקודין דילי, למעבד צוויי, דמאן דלא ידע בצווייה דמאריה, איך יעבד ליה.

תרגום לעברית

ועליהם נאמר, (משלי ג) וכסילים מרים קלון. אלו הם עמי הארץ, מאחר שאינם משתדלים בכבוד הזה של התורה, ואיך אומרים, אבינו שבשמים שמע קולנו חוס ורחם עלינו וקבל תפלתנו? הרי הוא יאמר להם: ואם אב אני איה כבודי? איה השתדלותכם בתורה ובמצוותי לעשות את הצוויים שלי? שמי שאינו מכיר את הצווי של אדונו, איך יעשה אותו?

טקסט הזהיר

בר ממאן דשמע מחכמים ועבד, והאי איהו דקביל נעשה ונשמע. ועם כל דא, מאן דלא קביל ממאריה, אלא משלוחיה, איכא אפרשותא. ומאי אפרשותא אית בין דא לדא. דהא כתיב, משה קבל תורה מסיני, ולבתר ומסרה ליהושע. אנא קבילנא, ולבתר מוסרנא לכהן. והכי מאן דמקבל מאחרא, כקבלת סיהרא וככביא משמשא, ובהאי קבול אתמלי. ומאן דמקבל יכיל לאסתלקא מניה נביעו, כמה דחזינא בשמשא וסיהרא, דאסתלקת נהורא דלהון, בליילא, דלא נהיר שמשא, אלא ביממא. וסיהרא בליילא.

תרגום לעברית

פרט למי ששומע מחכמים ועושה, וזהו שקבל נעשה ונשמע. ועם כל זה, מי שלא קבל מאדונו, אלא משלוחו, יש הבדל. ואיזה הבדל יש בין זה לזה? שהרי כתוב, משה קבל תורה מסיני, ואחר כך מסרה ליהושע. אני קבלתי, ואחר כך מסרתי לכלם. וכך מי שמקבל מאחר, כקבלת הלכנה והכוכבים מן השמש, ובקבול הזה הוא מתמלא. ומי שמקבל, יכולה להסתלק ממנו הנביעה, כמו שראיתי בשמש ובקבנה, שמסתלק האור שלהם בליילה, שאין השמש מאיר, אלא ביום. והקבנה בליילה.

וְאִי תִימָא דִּהְהוּא נְהוּרָא דְסִיְהָרָא מְשַׁמָּשָׁא אִיהוּ, דְּאָף עַל גַּב דְּאֶתְפְּנִישׁ, נְהִיר בְּסִיְהָרָא וְכַכְבִּיא, הָא חֲזִינֵן מִסְטָרָא אַחֲרָא בְּלָקוּתָא דְסִיְהָרָא וְשַׁמָּשָׁא דְאַסְתֵּלֶק נְהוּרִיָּהּ, וְאַשְׁתָּארוּ כְּגוּפָא בְּלָא נִשְׁמָתָא, דְּאִית אָדוֹן עֲלֵיהֶם מַחֲשִׁיד מְאֹרֵיהֶם. אֲבָל עֲקָרָא דְנְהוּרָא, הֵהוּא אֶתֶר דְּנִבְיַע דְּלִית פֶּסֶק לְנְהוּרָא דִּילִיָּה, וְלֹא אִית עֲלֵיהּ אֱלֹהָא אַחֲרָא לְמַפְסֵק מִנִּיהּ נְהוּרִיָּה.

תרגום לעברית

וְאִם תִּיאַמַר שְׁאוֹתוֹ אֹר שֶׁל הַלְבָנָה הוּא מִן הַשֶּׁמֶשׁ, שְׂאָף עַל גַּב שְׁהֶתְכַנֵּס, הוּא מְאִיר בְּלָבָנָה וּבְכּוֹכְבִים, הֲרִי רְאִינוּ מִצַּד אַחֵר בְּלָקוּי הַלְבָנָה וְהַשֶּׁמֶשׁ שֶׁמִּסְתַּלֵּק אֹרָם, וְנִשְׁאָרִים כְּמוֹ גּוֹף בְּלִי נִשְׁמָה, שֵׁשׁ עֲלֵיהֶם אָדוֹן שֶׁמַּחֲשִׁיד אֶת מְאֹרֵיהֶם. אֲבָל עֲקָר הָאֹר אוֹתוֹ מְקוֹם שְׁנוּבֵעַ, שְׂאִין הַפֶּסֶק לְאֹר שְׁלוֹ, וְאִין עֲלֵיו אֱלֹהָ אַחֵר לְהַפְסִיק מִמֶּנּוּ אֶת מְאֹרּוֹ.

טקסט הזוהר

וְעַלֹת הָעֲלוֹת, בְּתֵר דְּאַנְתָּ תַמָּן, לִית פֶּסֶק לְנִבְיַעוֹ דְּנְהוּרָא דְּאֹרִיָּתָא. יְהֵא רַעְוָא דִּילָהּ דְּלֹא תְזוּז מֵאַבָּא וְאִמָּא דִּילִי, וְלֹא מִכְּנִי. וְהִכִּי מֵאֵן דְּאִמִּית גְּרַמִּיה עַל אֹרִיָּתָא, דְּהִיא יְקָרָה, אֶתְקַיֵּימַת בִּיהּ, וְלֹא מִפְּסִקַת מִנִּיהּ. מַה דְּלֹאוּ הִכִּי, מֵאֵן דְּלֹא יִשְׁתַּדֵּל בָּהּ, אֲלֹא אָף עַל גַּב דְּעֵבֶד צוּי חֲכָמִים, אִיהוּ שְׁמֵשׁ דְּלֵהוּזֵן, עֵבֶד וְלֹא בֶן, אֲבָל אִי אִיהוּ מְהִימָנָא, מְאִרִּיהּ אֲשֻׁלִּיט לִיהּ בְּכָל דִּילִיָּה.

תרגום לעברית

וְעַלֹת הָעֲלוֹת, מֵאַחֵר שְׁאַתָּה שָׁם, אִין הַפֶּסֶק לְנִבְיַעַת אֹר הַתּוֹרָה. יְהִי רְצוֹנָה שְׁלֹא תְזוּז מֵאַבָּא וְאִמָּא שְׁלִי וְלֹא מִכְּנִי. וְכֵךְ מִי שֶׁמִּמִּית עֲצָמוֹ עַל הַתּוֹרָה, שְׁהִיא יְקָרָה, מִתְקַיֵּימַת בּוֹ וְאִינָהּ מִפְּסִיקָה מִמֶּנּוּ. מַה שְׂאִין כֵּן מִי שֶׁאִינוֹ מִשְׁתַּדֵּל בָּהּ, אֲלֹא אָף עַל גַּב שְׁעוּשָׁה

צווי חכמים, הוא שמש שָׁלָהֶם, עָבַד וְלֹא בָן. אָבֵל אִם הוּא נֶאֱמָן, אֲדוֹנוּ מִשְׁלִיט אוֹתוֹ בְּכָל אֲשֶׁר לוֹ.

טקסט הזהיר

אָבֵל מֵאֵן דָּלָא אֲשֶׁתִּדֵּל בְּאוֹרֵייתָא, וְלֹא מִשְׁמֵשׁ חֲכָמִים, לְמִשְׁמַע מִנֵּיהּ פְּקוּדִין, לְקַיֵּים נַעֲשָׂה וְנִשְׁמַע. אֲלֵא דְסָרַח וְעָבַר עַל לֹא תַעֲשֶׂה, אִיהוּ שְׁקִיל לְאוּמִין דְּעִלְמָא עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה, בְּנוֹי דְסַמְא' ל וְנַחֲשׁ, דְּאֶתְמַר בָּהּ, (מִשְׁלִי ג) וְכִסְיָלִים מְרִים קָלוּן, דָּלָא בָּעוּ לְקַבְּלָא אוֹרֵייתָא, דְּכָל דְּלִית בֵּיהּ תוֹרָה, לִית בֵּיהּ כְּבוֹד, דְּאֶתְמַר בָּהֶם (מִשְׁלִי ג) כְּבוֹד חֲכָמִים יִנְחֵלוּ.

תרגום לעברית

אָבֵל מִי שְׁלֹא מִשְׁתַּדֵּל בְּתוֹרָה וְלֹא מִשְׁמֵשׁ חֲכָמִים לְשִׁמְעַם מֵהֶם מִצְוֹת, לְקַיֵּים נַעֲשָׂה וְנִשְׁמַע, אֲלֵא שְׁסָרַח וְעָבַר עַל לֹא תַעֲשֶׂה, הוּא שְׁקוּל לְאַמּוֹת הָעוֹלָם עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה, בְּנֵי סַמְא' ל וְנַחֲשׁ, שְׁנֶאֱמַר בָּהֶם (מִשְׁלִי ג) וְכִסְיָלִים מְרִים קָלוּן, שְׁלֹא רָצוּ לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה, שְׁכָל שְׁאִין בּוֹ תוֹרָה, אִין בּוֹ כְּבוֹד, שְׁנֶאֱמַר בָּהֶם (שם) כְּבוֹד חֲכָמִים יִנְחֵלוּ.

טקסט הזהיר

וְעַם כָּל דָּא מְאִיר מְתִיבְתָּא, לָא כָּל כְּבוֹד שָׁוָה, דְּהָא (מִלְאכִי א) בֶּן יִכְבֵּד אָב וְעָבַד אֲדוֹנָיו. בֶּן יִכְבֵּד, עַל מְנַת דָּלָא לְקַבְּלָא אֲגָרָא, אָבֵל מִצְוָה הוּא בְּכָבוֹד אָבָא וְאִמָּא. וְאִי לָא בָּעִי לְמַעַבְדַּ צוּוּיָהּ, יִכְתֹּשׁ לִיהּ אָבָא וְאִמָּא, עַד דְּיַעֲבַד עַל כְּרַחֲמֵיהּ. וְאִי הוּי בְּרָא רַבְרָבָא, בֵּית דִּין כּוֹפִין לִיהּ. דְּאִי לָא בָּעִי לְמַעַבְדַּ מַּה כְּתִיב בֵּיהּ, (דְּבָרִים כֹּא) בְּנִינוּ זֶה סוֹרֵר וּמוֹרָה אֵינָנו שׁוֹמְעֵי בְּקוֹלָנוּ, וְדָנִין לִיהּ בְּסִקְלָהּ. אָבֵל עָבַד דְּמִשְׁמֵשׁ עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרִס, אִי לָא עָבִיד צוּוּיָהּ דְּרַבִּיָּה, מְאִירָה אַעֲבָר לִיהּ מִגּוֹ בֵּיתָהּ, וְיִטוּל אֲחֶרָא. מַה דָּלָא הָוָה יִכְלִל לְמַעַבְדַּ הָכִי לְבָרִיָּה, אֲלֵא אוֹ יַעֲבִיד צוּוּיָהּ אוֹ יִקְטוּל לִיהּ.

ועם כל זה, ראשי הישיבה, לא כל כבוד שוה, שהרי בן יכבד אב ועבד אדוניו. בן יכבד, על מנת שלא לקבל שכר, אבל הוא מצוה בכבוד אב ואם. ואם לא רוצה לעשות צויו, יכו אותו האב והאם עד שיעשה בעל כרחו. ואם היה בן גדול, בית דין כופים אותו. שאם אינו רוצה לעשות, מה כתוב בו? (דברים כא) בננו זה סורר ומרה איננו שמע בקלנו, ודנים אותו בסקילה. אבל עבד שמשמש על מנת לקבל פרס, אם אינו עושה את צויו רבו, אדונו מעביר אותו מתוך ביתו ויקח אחר, מה שלא היה יכול לעשות כן לבנו, אלא או שיעשה את הצווי שלו, או שיהרג אותו.

טקסט הזהיר

אמר ליה בוצינא קדישא, מאן גרים דלא יעביד צווייה, הואיל ובגריה הוא. אמר רעיא מהימנא, ודאי תערובת דרע, ורזא דא גרם לישראל, למחטי גבי אבוהון דבשמאי. ורזא דא, (תהלים קו) ויתערבו בגוים. ודא גרם קטולא לישראל, וחריב בי מקדשא. ובגין דא, אין מקבלים גרים לימות המשיח, אלא (דברים לב) יי' בדרך ינחננו ואין עמו אל נכר.

תרגום לעברית

אמר לו המנורה הקדושה, מי גרם שלא יעשה את צויו, הואיל ובנו הוא? אמר הרועה הנאמן, ודאי תערובת של רע, וסוד זה גרם לישראל לחטא לאביהם שבשמים. וסוד זה - (תהלים קו) ויתערבו בגוים. וזה גרם הרג לישראל, והחריב את בית המקדש. ומשום זה אין מקבלים גרים לימות המשיח, אלא - (דברים לב) ה' בדרך ינחננו ואין עמו אל נכר.

דִּישָׁרָאֵל אֵינוֹן מֵאִילָנָא דְחַיִּי, עֶבֶד טוֹב וְעֶבֶד רָע, מְסִטְרָא דְמִטְטְרוֹ'ן עֶבֶד טוֹב, עֶבֶד נֶאֱמָן לְרִבְיָה. עֶבֶד רָע סָמָא'ל. מֵאֵן דְּאִיהוּ מֵאִילָנָא דְחַיִּי, אִיהוּ בֶן הָעוֹלָם הַבָּא, בֶּן מְסִטְרָא דְבֶן ז' ה', בִּינָה'ה. וְיָרִית מְלָכוּתָא דְאִיהִי ה'. וְאִיךָ יָרִית לָהּ. אִי עֶבֶד צוּוּיָה דֹאֲבָא וְאִמָּא, בְּגִין דְּאִיהוּ מְלָכוּתָא מְצוֹת הַמֶּלֶךְ, וְעָלִיהּ אֲתָמֵר, (אסתר ג) מְדוּעַ אַתָּה עוֹבֵר אֶת מְצוֹת הַמֶּלֶךְ. אִיהִי מְצוּהָ, וְצוּוּיָא דְמִלְכָּא עַל עֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה.

תרגום לעברית

שִׁישָׁרָאֵל הֵם מֵעֵץ הַחַיִּים, עֶבֶד טוֹב וְעֶבֶד רָע. מִצַּד שֶׁל מִטְטְרוֹ'ן עֶבֶד טוֹב, עֶבֶד נֶאֱמָן לְרַבּוֹ. עֶבֶד רָע - סָמָא'ל. מִי שֶׁהוּא מֵעֵץ הַחַיִּים, הוּא בֶן הָעוֹלָם הַבָּא, בֶּן מִצַּד שֶׁל בֶּן ז' ה', בִּינָה. וְיִוֹרֵשׁ אֶת הַמְּלָכוּת שֶׁהִיא ה'. וְאִיךָ יוֹרֵשׁ אוֹתָהּ? אִם עוֹשֶׂה אֶת הַצּוּי שֶׁל אָבָא וְאִמָּא, מִשּׁוּם שֶׁהִיא מְלָכוּת מְצוֹת הַמֶּלֶךְ, וְעָלִיו נֶאֱמָר (אסתר ג) מְדוּעַ אַתָּה עוֹבֵר אֶת מְצוֹת הַמֶּלֶךְ. הִיא מְצוּהָ, וְצוּוּיָו שֶׁל הַמֶּלֶךְ עַל עֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (פ"ג ע"א) ◆

טקסט הזוהר

מְצוּהָ מְדֹאֲוֵרִיתָא, דְּאִיהִי תַפְאָרֶת. וְהִכָּא לִית תַּמָּן פְּרוּדָא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָמֵת, תּוֹרָתוֹ תּוֹרַת אָמֵת, אִיהוּ תּוֹרָתוֹ וּמְצוֹתוֹ. כְּגוֹוֵנָא דְבִינָה, תּוֹרָתוֹ וּמְצוֹתוֹ דְּחֻכְמָה. דְּאִית תּוֹרָה דְּבְרִיאָה, וְחֻכְמָה דְּבְרִיאָה, וּבִינָה דְּבְרִיאָה, וְהִכִּי בְּכָל מְדוּת. בְּהֵאִי, יָכִיל בֶּן בְּהֵאִי אֲוֵרִיתָא, לְמַהּוֹי בְּלֹא מְצוּהָ, וּמְצוּהָ בְּלֹא תּוֹרָה בְּפֵרוּדָא. וּמַהֲכָא,

תרגום לעברית

מְצוּהָ מִן הַתּוֹרָה, שֶׁהִיא תַפְאָרֶת. וְכֵאֵן אֵין שָׁם פְּרוּד, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אָמֵת, תּוֹרָתוֹ תּוֹרַת אָמֵת, הוּא תּוֹרָתוֹ וּמְצוֹתוֹ. כְּמוֹ שֶׁבִינָה, תּוֹרָתוֹ וּמְצוֹתוֹ שֶׁל חֻכְמָה. שִׁישׁ תּוֹרָה שֶׁל בְּרִיאָה, וְחֻכְמָה שֶׁל בְּרִיאָה, וּבִינָה שֶׁל בְּרִיאָה, וְכֵן בְּכָל הַמְדוּת. בְּזֶה יָכוֹל בֶּן

בְּתוֹרָה הַזֹּאת לִהְיוֹת בְּלִי מִצְוָה, וּמִצְוָה בְּלִי תוֹרָה בְּפִרְוֹד. וּמִכָּאן בֵּן סוֹרֵר וּמוֹרֶה. אֲבָל
מִצַּד שֶׁל אֲצִילוֹת אֵין הַבְּדֵל שָׁם, וְכֵן מִשֵּׁם אֵין חֶטָּא בָּא עַל יָדוֹ, וְאֵין בּוֹ עֲנֶשׁ וְלֹא שָׂכָר
וְלֹא מִיתָה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.
מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5
עיצוב הדף: זוהר היומי.